

Gikawatan ang Diyos

Yabeng Bersikulo:

“Makapangawat ba diay ang tawo sa Dios? bisan pa niana kamo nangawat kanako. Apan kamo nanag-ingon: Unsaon namo ang pagpangawat kanimo? Sa mga ikapulo ug sa mga halad.”

—Malaquias 3:8

Piniling Kasulatan:

Malaquias 3:5-10

ruganan ang gibutang nga ang usa ka anak nga lalaki kinahanglan tahuron ang iyang amahan, ug ang usa ka sulugoon kinahanglan tahuron ang iyang agalon. Kini nga mga baruganan gipadapat dinhi sa relasyon sa Dios ug Israel. Kung ilang giangkong ang Dios ingon ilang Amahan, kinahanglan nga hatagan siya sa husto nga gugma ug pagtahud ingon iyang mga anak. Isip mga sulugoon kinahanglan usab nga hatagan siya sa pagkamasinugtanon ug dungog.

Ang Israel, labi na ang ilang mga lider sa relihiyon, nagpalayo sa husto nga pagtahud alang sa Dios, ug si Malaquias namulong kanila ingon og wala nila mailhi ang tinuod nga kahimtang. Siya miingon nga naghalad sila og “nahugawan nga tinapay” sa iyang altar, apan sila nangutana, “Diin man kami nakahugaw kanimo?” Ang propeta nagpadayon sa pag-ingon nga nagtanyag sila mga buta, bakol ug masakiton nga mga hayop aron ihalad, ug dayon nangutana, “Dili ba dautan?” (bersikulo 7,8) Gi-awhag dayon niya nga sila mag-ampo sa Diyos, ug mangayo alang sa grasya ug pasaylo, kung unsa pa giunsa nila paabuton ang iyang espesyal nga pabor nga magpadayon sa umaabot. - bersikulo 9

Sa kapitulo tres sa tagna ni Malaquias, makita nato ang atong Yabeng Bersikulo, diin ang Ginoo, pinaagi sa propeta, nangutana, “Makapangawat ba ang tawo sa Diyos?” Kini usa ka makapakurat nga pangutana. Kinsa ang mangahas sa paghunahuna sa pagpangawat sa Dios? Una, kinahanglan natong mahibal-an nga ang matag usa adunay usa ka responsibilidad sa Dios, ang usa nga naglalalang kanato, ug kung wala siya wala kita. Atong obligasyon, oo pribilehiyo, pagdala ngadto kaniya sa labing maayo nga naa kanato sa dalan sa pagkamasulundon, gugma ug pag-alagad.

Ang pagpangawat sa Dios sa bug-os nga kahibalo ug pagkaminguhaon, nagtuo kita, talagsaon ra. Mao nga, ang mga Israelita gihulagway ingon nga nagduha-duha sa kini nga butang ug nag-ingon, “Asa ka namo gikawatan?” Kanunay gipahayag sa Israel ang pagkadismaya sa giisip niini nga usa ka kakulang sa pabor sa Diyos ug panalangin. Bisan pa, ang pagpamatuod sa Ginoo karon nahinabo sa kanila pinaagi sa Malaquias aron ipakita kanila nga ang ilang mga problema dili bunga sa kawalay pag-atiman sa Diyos kanila, apan tungod sa ilang kaugalingon nga kawala ug pagkapakyas sa pagpakita sa pagpasalamat sa kaniya pinaagi sa paghatag sa tinuod nga pagsimba gikan sa ilang kasingkasing. Ang kini nga pagkapakyas sa ilang bahin maayo nga gihulagway sa kamatuoran nga nagdala sila mga hugaw nga mga halad sa Diyos.

Ang mga bersikulo 10-12 naghatag kanato sa punto niini nga leksyon. Kung gibadlong sa Ginoo, dili kini alang sa katuyoan nga makapaluya sa iyang mga katawhan. Hinunoa, kini magpukaw kanila sa paghinulsol ug pagtubo sa paagi nga makapahimuot kaniya. Gusto sa Diyos nga ang tanan niyang mga tawo sa matag edad nga nabuhi sa adlaw-adlaw ug nadasig sa pag-alagad kaniya nga adunay pagkahiusa sa katuyoan, bisan kung adunay nangagi nga mga kapakyasan. Sa ingon, giawhag kitang tanan, “Dad-a ninyo ang tanan nga mga ikapulo ngadto sa kamalig, aron adunay pagkaon sa akong balay, ug sulayan ako karon dinhi, nagaingon si Jehova sa mga panon, kung dili ko buksan ang mga bintana sa langit, ug ibubo kanimo ang usa ka panalangin, aron wala’y igo nga dapit aron madawat kini.” (bersikulo 10) Mag-ampo kita sama sa gibuhad sa salmista sa dihang iyang nahibal-an ang iyang pagkamasukihon: “Paghimo kanako usa ka limpyo nga kasingkasing, O Diyos; ug bag-ohon ang usa ka hustong espiritu sa sulod nako.”- Salmo 51:10■